

Dag allemaal,

Het is al weer even geleden dat je nog een verslagje hebt mogen ontvangen. Meestal is zulk een verslag schrijven werk voor in de late uurtjes. En die late uurtjes heb ik de afgelopen dagen gebruikt om een spannend boek uit te lezen. Sorry! Toch plezant, nog eens een boek lezen. 't Was lang geleden.

Naast een boek lezen, hebben we de afgelopen 3 weken natuurlijk ook veel andere dingen gedaan.

Zo bezoeken we regelmatig Kaapstad. Zonder file, jawel ook hier bestaat dat!, zijn we op een half uur in deze boeiende stad. Boeiend om meerdere redenen.

Eenzijds is de natuur er heel divers. Naast prachtige stranden heb je er mooie parken, eeuwenoude botanische tuinen, mooie bergen tot 1000 m hoog. En vele bomen, struiken en bloemen die de stad nog wat extra kleur geven.

Daarnaast vind je er mensen in alle vormen en kleuren. Afkomstig van alle uithoeken van de wereld. Je hoort er ook alle talen spreken, maar het Engels is uiteindelijk toch de taal waarin men elkaar aanspreekt. Onze Jasper probeert ook al flink Engels te praten. Hij doet dat op zijn "Eddy's". Dat type van Chris Van den Durpel. Eigenlijk praat hij gewoon Nederlands met een engels accent. Echt grappig. Ik moet altijd oppassen dat ik niet in de lach schiet als ik hem bezig hoor tegen vreemden want dat zou hem natuurlijk ontmoedigen.

In Kaapstad wonen volgens mij ook de rijkste mensen. Het is niet voor niets dat winkels van Louis Vuiton, Emporio Armani, Astin Martin, Burberry, enz. hier als paddenstoelen de grond uit komen. (Mijn excuses voor eventuele schrijffouten in één of meerdere van voorgaande merken)

Naast deze weelde zie je spijtig genoeg toch ook veel armoede in Kaapstad. Mensen die met heel hun hebben en houden liggen te slapen of gewoon zitten te zitten op de middenberm van 2 drukke straten. 101 parkeerwachters die gewoon staan te staan op een parking en op het einde van de dag naar huis (?) gaan met 80 rand (8 euro). Mensen die een hele dag met een rood vlagje moeten staan zwaaien, op een super drukke baan waar je 90 km/h mag rijden, om duidelijk te maken dat er een putje zo groot als een euromuntje in het wegdek zit. En het zijn net die mensen die van meters ver naar jou zwaaien en met een tandloze glimlach roepen: have a nice day! Tja, zelfs die mensen lijken gelukkig te zijn.

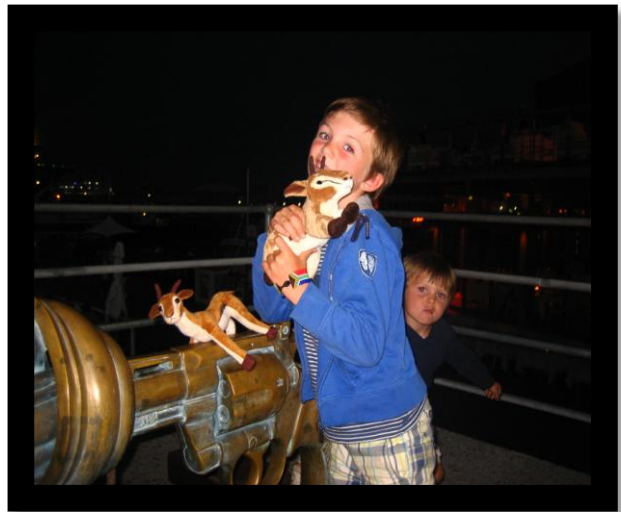
Wij hebben hier ook niet het gevoel dat het onveilig zou zijn in Zuid-Afrika. Al denk ik dat de situatie in het noorden van het land anders is. Daarover waarschijnlijk later meer. Je moet natuurlijk niet de welvarende toerist gaan uithangen met je camera over je schouder en je rolex aan je pols. Even tussendoor: over iets soortgelijks ging de eerste woordenwisseling tussen Guy en mij hier in Zuid-Afrika. Het was de tweede avond, we gingen snel iets kleins eten en parkeerden onze wagen. 2 seconden later stond er natuurlijk zo'n parkeerwachter met fluo vestje aan onze wagen. Hij zou op onze wagen passen in ruil voor 18 rand. Noch Guy, noch ikzelf hadden ooit zo'n fluo manneke gezien en wisten niet goed wat we moesten doen. Moeten we überhaupt wel betalen en zo ja, moeten we dan afbieden of De man kwam steeds dichterbij, de littekens in zijn gezicht werden zichtbaar, zijn ogen leken ook niet al te helder. Als je ons gezegd zou hebben dat hij net uit een

nachtclub kwam waar hij net gevochten had, hadden we het ongetwijfeld geloofd. Ik porde Guy met mijn elleboog in zijn zij en fluisterde dat hij maar snel moest betalen. Over die 2 euro wilde ik met die man niet gaan discussiëren. Op dat moment haalde Guy de zak met geld boven. Tja, je leest het goed. Het was een doorschijnende plastieke zak waar 800 briefjes van 100 rand instaken! (de 1000 dollar die we op de luchthaven gewisseld hadden in rand). Ik, noch de parkeerwachter wisten wat we zagen. Je had die man moeten zien staan. Zijn mond viel open, zijn ogen wijd open, Dit om maar te zeggen hoe het zeker niet moet!

De dag daarna heb ik geld verstopt in de tuin van ons logement, tot luid verzet van Guy (onze tweede woordwisseling ;-)

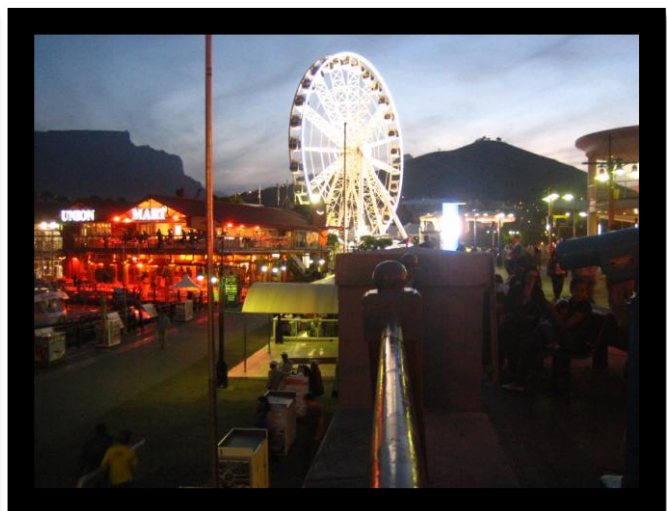
Op de "Greenplace" in Kaapstad

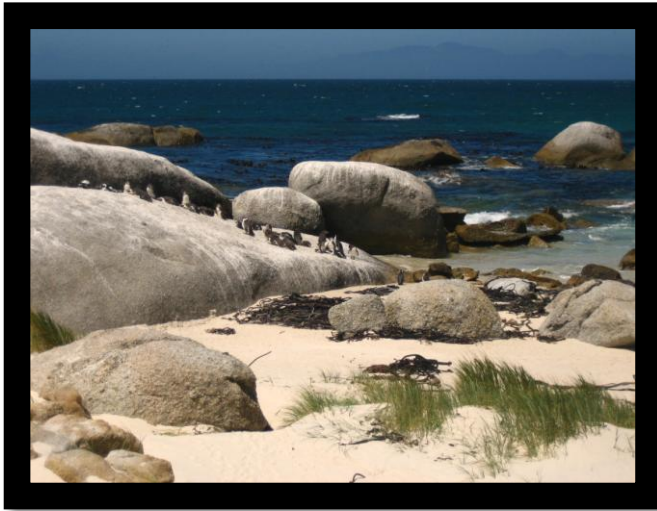
Kaapstad – Waterfront. Anti-geweldbeeld

Kaapstad – Waterfront by night

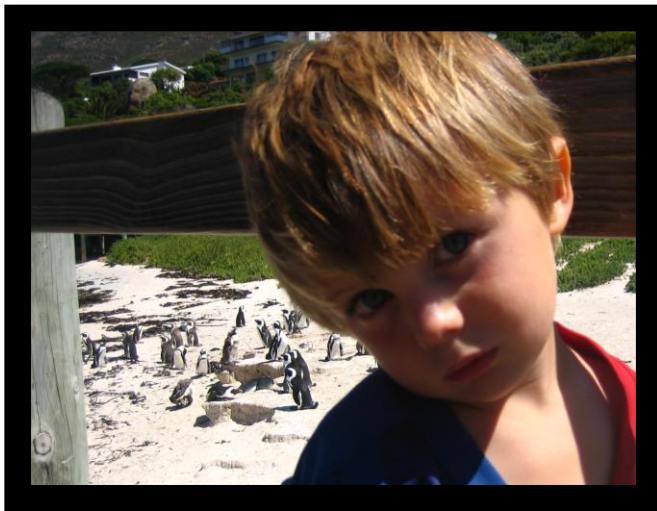
Kaapstad – Waterfront by night

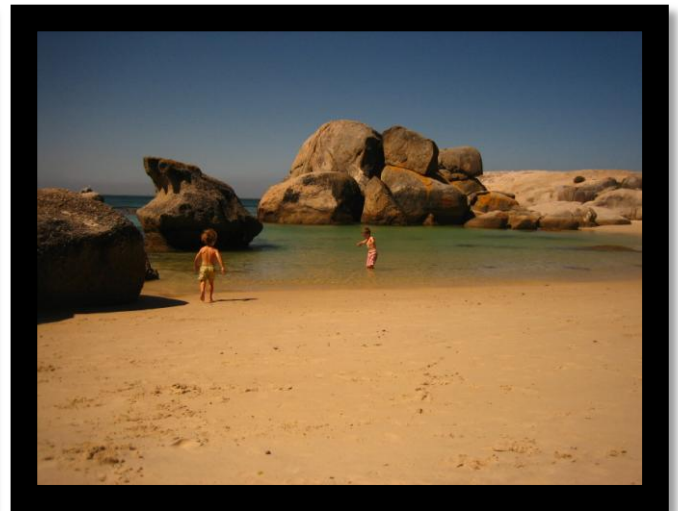
*Kaaps schiereiland – Boulders Beach
nabij Simon's Town – pinguins*

Babypinguin

*Kaaps schiereiland – Boulders Beach
nabij Simon's Town – pinguins*

*Kaaps schiereiland – strand naast
Boulders Beach*

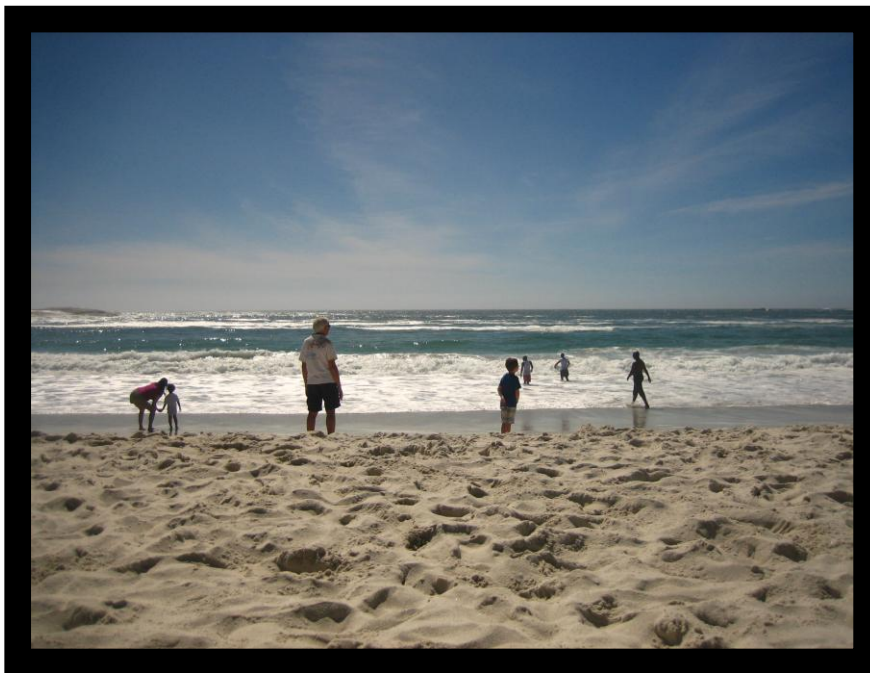
Kaaps schiereiland – strand naast Boulders Beach – Jasper in actie

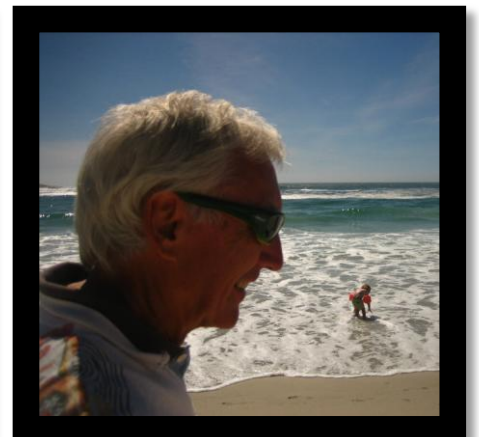
Kaaps schiereiland – Camps Bay
De staat van de grasmatten van de parking
verraadt al hoe chique deze badplaats is!

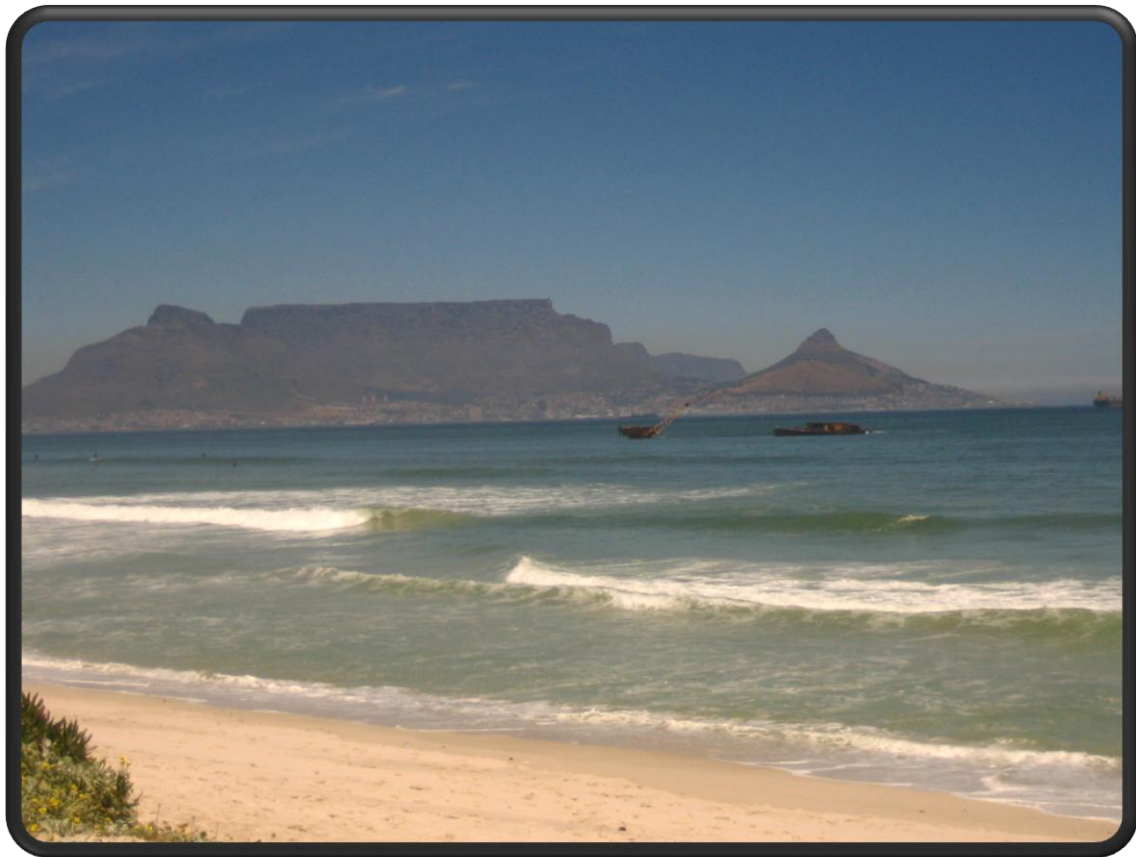
Kaaps schiereiland – Camps Bay

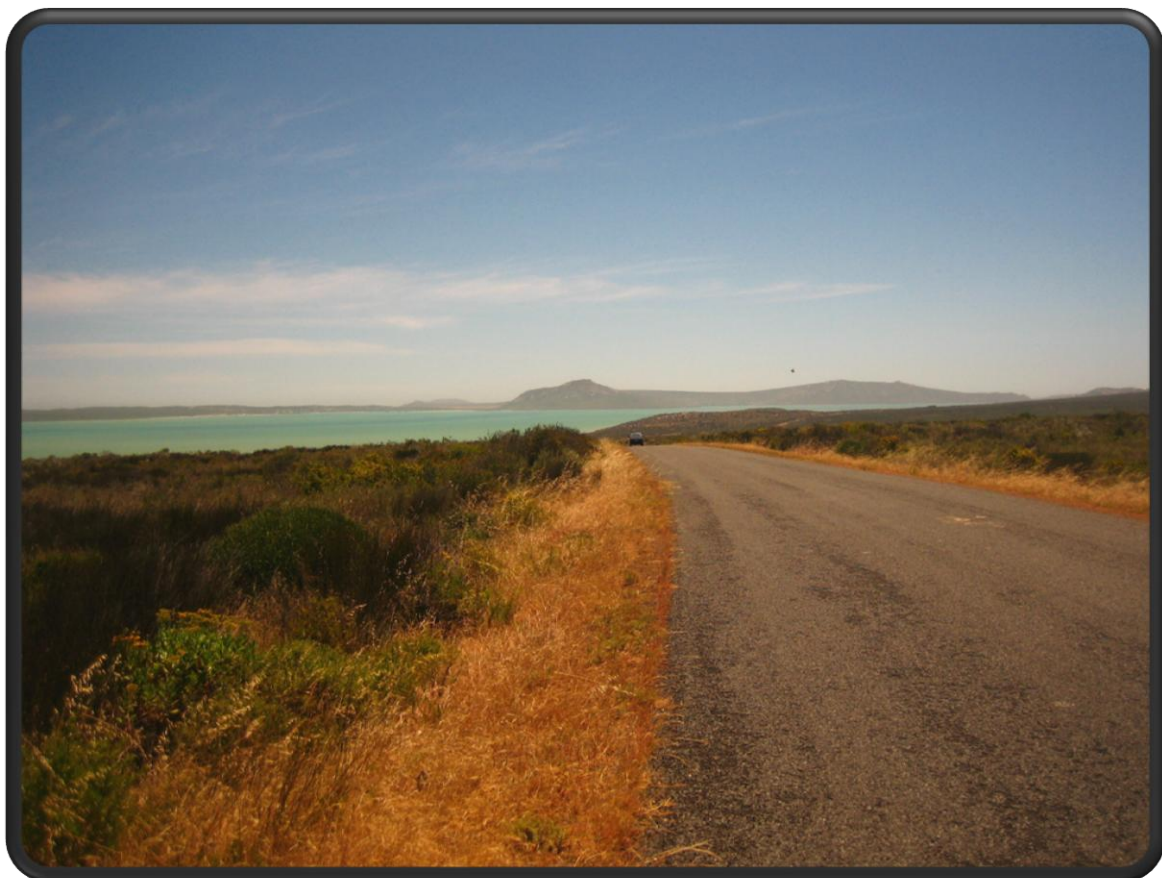
Kaaps schiereiland – Camps Bay

Zo veel er te zien is in Kaapstad, zo weinig is er te zien aan de Westkust. De eerste 100 km ten noorden van Kaapstad zijn nog een kort bezoek waard, maar verder naar het noorden, richting Namibië begint het pas echt desolaat te worden. De weinige mensen die er wonen leven van de vis- en ijzererstindustrie. 100 km ten noorden van Kaapstad heb je het West Coast National Park, bekend voor de vele vogelsoorten die er leven. In de lente (aug, sept, okt) is het toegangsgeld dubbel zo veel (100 rand) gezien de miljoenen bloemen die er dan bloeien. Als je er bent is het park een bezoekje waard. Er speciaal naar toe rijden, zouden wij niet (meer) doen.

*Een gezonken schip voor de kust van Blouberg, 20 km ten noorden van Kaapstad.
Met zicht op de Tafelberg en de Leeuwenkop.*

Met de auto door het West Coast National Parc, met zicht op de lagoon waarrond duizenden vogels nestelen.

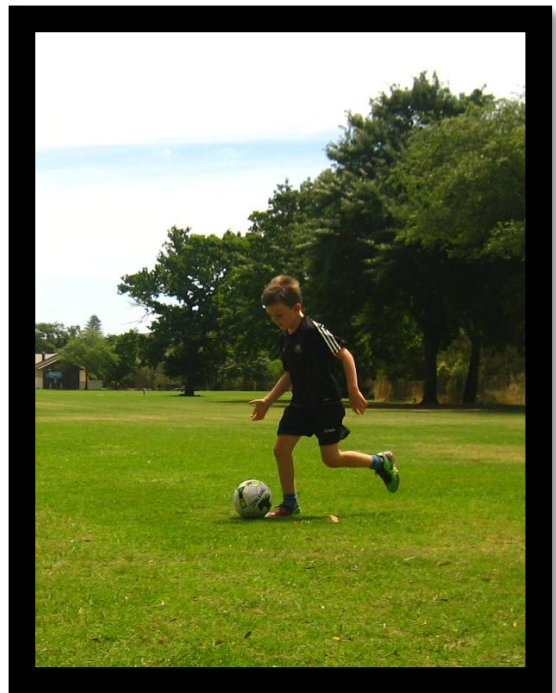
Dries heeft springbokken gezien! Jasper zat te wenen in de auto want hij had even daarvoor een reuze-kever gezien en was bang!

*We zagen ook struisvogels en jawel, onze eerste slang!
Zwart, ongeveer 2 meter lang.*

Daarnaast zijn gewoon ook veel thuis. 's Morgens is het natuurlijk schooltijd. Juffrouw Christel, we zitten in leesboekje 5. Morgen werken we het laatste blad van dit boekje af en beginnen we met de herhaling ervan. Ik merk dat er toch wel wat nieuwe klanken bij gekomen zijn. We gaan het boekje dus 2 keer lezen. De schrijfoefeningen gaan zeer vlot, net als het rekenen. Zijn ordelijk werken is nog voor verbetering vatbaar: bolletje van de 0 sluiten, mooi tussen de lijntjes schrijven, We zijn ondertussen toch ook al van potlood op balpen overgeschakeld. Elke vrijdag bloggen we: lezen jullie verslagjes, bekijken foto's en maken extra oefeningen. Leuk moet ik zeggen, die blog van het eerste!

In de namiddag gaan we 2 keer per week naar Stellenbosch-centrum: onze was binnenbrengen en de binnengebrachte terug ophalen, voetballen, boodschappen doen. Meestal ga ik dan met de fiets en zien we elkaar weer op de sportvelden van de universiteit van Stellenbosch. Met sportvelden bedoel ik: 4 tennisvelden, 2 hockeyvelden, 3 rugbyvelden, 5 cricketvelden, buiten zwembad, atletiekpiste, sporthal met 5 turnzalen, 2 danszalen, fitness van 8 000 m², 2 binnenzwembaden van 25 meter op de eerste en tweede verdieping (vraag me niet hoe dat kan met al dat gewicht van dat water!) Ongelofelijk! En groen dat dat gras van die velden ziet. Voortdurend wordt er gesproeid. Ik verschiet ervan dat ze ons nog niet hebben weggestuurd op als op de cricketvelden gaan voetballen. Meestal zijn ze daar met 5 man op aan't werken: gras afrijden tot op 6 mm, wellen, besproeien om het dan 2 dagen voor de wedstrijd met een plastic te bedekken opdat er geen water meer zou aankunnen. Kwestie van met die mooie witte broeken niet uit te glijden denk ik.

's Avonds eten we, vaak samen met de burens, en gaan we voldaan naar ons bedje toe.

Lekker slaap en tot gauw!